

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

27.6.2012

B7-0373/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie polityki UE w odniesieniu do Zachodniego Brzegu Jordanu i Wschodniej Jerozolimy
(2012/2964(RSP))

Margrete Auken, Nicole Kiil-Nielsen, H el ene Flautre, Ana Miranda, Keith Taylor, Jill Evans, Judith Sargentini, Daniel Cohn-Bendit, Ra il Romeva i Rueda

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

RE\907270PL.doc

PE491.988v01-00

PL

Zjednoczona w r oznorodno ci

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie polityki UE w odniesieniu do Zachodniego Brzegu Jordanu i Wschodniej Jerozolimy (2012/2964(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, Palestyny i Izraela, a w szczególności rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Palestynie¹ oraz z dnia 10 września 2010 r. w sprawie rzeki Jordan ze szczególnym uwzględnieniem jej dolnego odcinka²,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r., 18 lipca i 23 maja 2011 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton, w szczególności oświadczenie z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie rozbudowy osiedli, z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie decyzji władz izraelskich dotyczącej statusu osiedli Sansana, Rechelim i Bruchin na okupowanych terytoriach palestyńskich oraz z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie przyzwalania na budowę osiedli izraelskich,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie Wschodniej Jerozolimy sporządzone przez szefów misji UE w styczniu 2012 r., sprawozdanie szefów misji UE zatytułowane „Strefa C a budowa państwa palestyńskiego” z lipca 2011 r., a także sprawozdanie szefów misji UE w sprawie „Przemocy osadników” z kwietnia 2011 r. wraz z towarzyszącym komunikatem szefów misji UE z lutego 2012 r. w sprawie przemocy osadników,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie Bassema Tamimiego,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 z 1967 r., nr 252 z 1968 r., nr 338 z 1973 r., nr 476 z 1980 r., nr 478 z 1980 r., nr 1397 z 2002 r., nr 1515 z 2003 r. i nr 1850 z 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenia kwartetu bliskowschodniego, w szczególności z dnia 11 kwietnia 2012 r. i 23 września 2011 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA (2011)0429.

² Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 81.

- A. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie wyrażał swoje poparcie dla koncepcji dwóch państw – państwa Izrael i sąsiadującego z nim niepodległego, demokratycznego i zdolnego do samostanowienia państwa palestyńskiego – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, jak również mając na uwadze, że nie zostaną uznane żadne zmiany granic sprzed 1967 r., w tym jeżeli chodzi o Jerozolimę, poza zmianami ustalonymi przez strony;
- B. mając na uwadze, że bezpośrednie rozmowy pokojowe między stronami zostały przerwane i że wszystkie podejmowane niedawno wysiłki na rzecz wznowienia negocjacji zakończyły się niepowodzeniem; mając na uwadze, że wiarygodne, trwałe i kompleksowe porozumienie wymaga stosowania międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarnego, w tym czwartej konwencji genewskiej dotyczącej ochrony ludności cywilnej;
- C. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady z dnia 14 maja 2012 r. podkreślono pilną potrzebę wznowienia procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie również w związku ze zmianami zachodzącymi w krajach południowych w wyniku arabskiej wiosny, w odpowiedzi na uzasadnione dążenia ludności tego regionu;
- D. mając na uwadze, że niedawne sprawozdania szefów misji UE, tj. dotyczące Wschodniej Jerozolimy sprawozdanie pt. „Strefa C a budowa państwa palestyńskiego” oraz sprawozdanie dotyczące Przemocy osadników, wyciekły do prasy i ujawniły ponownie alarmujące i prawdopodobnie nieodwracalne w skutkach wydarzenia, które rozgrywały się na tych obszarach i które stanowią poważne zagrożenie dla trwałości rozwiązania dwupaństwowego;
- E. mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego Zachodni Brzeg Jordanu oraz Wschodnia Jerozolima stanowią wraz ze Strefą Gazy terytoria okupowane, do których ma w pełni zastosowanie międzynarodowe prawo humanitarne, w tym czwarta konwencja genewska; mając na uwadze, że Izrael, jako okupant, jest zobowiązany m.in. do zapewnienia w dobrej wierze, by podstawowe potrzeby okupowanej ludności palestyńskiej były zaspokajane, do prowadzenia okupacji w sposób, który przynosi korzyści miejscowej ludności, do ochrony i zachowania obiektów cywilnych, a także do unikania przenoszenia własnych obywateli na okupowane tereny oraz ludności z terenów okupowanych na własne terytorium;
- F. mając na uwadze, że strefa C na Zachodnim Brzegu Jordanu, która na mocy porozumienia z Oslo z 1993 r. podlega kontroli Izraela, zarówno w zakresie porządku publicznego jak bezpieczeństwa, zajmuje 62% terytoriów Zachodniego Brzegu i jest jedynym przyległym obszarem, w którym znajduje się większość żyznych i bogatych w zasoby ziem Zachodniego Brzegu Jordanu; mając na uwadze, że podział Zachodniego Brzegu Jordanu na strefy A, B i C miał być czasowym rozwiązaniem; mając na uwadze, że w porozumieniu przejściowym z 1995 r. w sprawie Zachodniego Brzegu Jordanu i Strefy Gazy ustalono, że strefa C zostanie stopniowo przekazana pod kontrolę strony palestyńskiej, co nie nastąpiło;
- G. mając na uwadze, że polityka rządu Izraela podważa obecność Palestyńczyków na obszarze C; mając na uwadze, że w wyniku tej polityki jedynie 5,8% palestyńskiej ludności Zachodniego Brzegu Jordanu mieszka w strefie C, podczas gdy liczba osadników

izraelskich, szacowana na 310 000, przewyższa ponad dwukrotnie szacunkową liczbę palestyńskiej ludności w strefie C;

- H. mając na uwadze, że według sprawozdań UNRWA budowa palestyńskich obiektów nie jest możliwa na obszarze 70% strefy C, a na dalszych 29% tej strefy budowa jest znacznie ograniczona; mając na uwadze, że 2011 r. 90% wszystkich wyburzeń mieszkań i 92% przesiedleń miało miejsce w strefie C; mając w związku z tym na uwadze, że ochrona palestyńskiej ludności i jej praw w strefie C jest niezmiernie istotna dla podtrzymania trwałości rozwiązania dwupaństwowego;
- I. mając na uwadze, że w swojej ustawie zasadniczej z 1980 r. pt. „Jerozolima – stolica Izraela” Izrael stwierdził, że Jerozolima jest całą i zjednoczoną stolicą Izraela; mając na uwadze, że w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 478 z 1980 r. uchwalono, że wszelkie ustawodawcze i administracyjne środki i działania podejmowane przez Izrael, jako okupanta, które zmieniły lub miały oznaczać zmianę charakteru i statusu Jerozolimy, w szczególności ustawa zasadnicza, są nieważne i muszą zostać bezzwłocznie uchylone;
- J. mając na uwadze, że w świetle bieżących wydarzeń we Wschodniej Jerozolimie, co podkreślono również w sprawozdaniu szefów misji UE, perspektywa Jerozolimy jako przyszłej stolicy dwóch państw wydaje się coraz bardziej nieprawdopodobna i niemożliwa;
- K. mając na uwadze, że Palestyńczycy mieszkający we Wschodniej Jerozolimie, stanowiący 37% ludności Jerozolimy, mają status stałego mieszkańca, który może być przekazywany dzieciom jedynie pod pewnymi warunkami i nie jest automatycznie przekazywany poprzez małżeństwo, co uniemożliwia małżonkom i dzieciom wielu stałych mieszkańców Wschodniej Jerozolimy wspólne życie z innymi członkami rodziny; mając na uwadze, że z drugiej strony około 200 000 izraelskich osadników mieszka we Wschodniej Jerozolimie lub w jej okolicach;
- L. mając na uwadze, że w 2011 r. doszło największej od 1967 r. rozbudowy osiedli w obszarze Jerozolimy; mając na uwadze, że w myśl prawa międzynarodowego izraelskie osiedla są niezgodne z prawem i stanowią jedną z głównych przeszkód dla działań pokojowych, podczas gdy izraelski rząd dotuje osiedla poprzez znaczące zachęty w dziedzinie podatków, mieszkalnictwa, infrastruktury, dróg, dostępu do wody, edukacji, opieki zdrowotnej itp.;
- M. mając na uwadze, że akty przemocy osadników, a także nękania i pozbawiania prywatnej własności wymierzone przeciwko palestyńskiej ludności cywilnej i działaczom międzynarodowych organizacji pozarządowych broniącym ich praw, doprowadziły do poważnych incydentów i ofiar śmiertelnych; mając na uwadze, że w obliczu braku skutecznego unijnego mechanizmu kontroli, produkty wytwarzane na obszarze izraelskich osiedli w dalszym ciągu trafiają na rynek europejski na preferencyjnych warunkach;
- N. mając na uwadze, że w dniu 20 maja 2012 r. Bassem Tamimi, obrońca praw człowieka zaangażowany w pokojowe inicjatywy w proteście przeciwko rozbudowie izraelskich osiedli na terenach palestyńskich, został skazany przez izraelski sąd wojskowy pod zarzutem udziału w nielegalnych manifestacjach i podżegania demonstrantów do rzucania kamieni;

- O. mając na uwadze, że mur wzniesiony przez Izrael, który nie przebiega wzdłuż zielonej linii, odcina znaczne części terytorium palestyńskiego zarówno na Zachodnim Brzegu Jordanu, jak i we Wschodniej Jerozolimie; mając na uwadze, że w opinii doradczej z 2004 r. zatytułowanej „Prawne konsekwencje wzniesienia muru na okupowanych terytoriach palestyńskich” Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że wzniesienie przez Izrael, będący okupantem, muru na okupowanych terytoriach palestyńskich, między innymi we Wschodniej Jerozolimie i wokół niej, oraz stosowany przez Izrael reżim są niezgodne z prawem międzynarodowym;
- P. mając na uwadze, że w izraelskich więzieniach i aresztach przebywa obecnie ponad 4000 więźniów palestyńskich – w tym 27 członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej – oraz około 240 dzieci i ponad 300 Palestyńczyków, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne; mając na uwadze, że od 2000 r. przed izraelskimi sądami wojskowymi zaskarżono około 7 000 palestyńskich dzieci, po ich wcześniejszym aresztowaniu, przesłuchiowaniu i przetrzymywaniu przez izraelskie wojsko, policję lub służby bezpieczeństwa i poddawaniu nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu; mając na uwadze, że większości tych dzieci postawiono zarzut rzucania kamieniami;
- Q. mając na uwadze, że aby ograniczyć palestyńską aktywność polityczną, władze Izraela odwołują się do zatrzymań administracyjnych, stosują je na czas nieokreślony i bez informowania zatrzymanych o stawianych zarzutach; mając na uwadze, że wielu Palestyńczyków przetrzymywanych na mocy nakazu administracyjnego zatrzymania prowadzi protest głodowy, przeciwstawiając się stosowaniu przez Izrael tej procedury zatrzymania bez przedstawienia zarzutów;
- R. mając na uwadze, że dla ludności palestyńskiej zamieszkującej Zachodni Brzeg Jordanu, zwłaszcza w strefie C, i Wschodnią Jerozolimę podstawowym i żywotnym problemem jest niedobór wody; mając na uwadze, że palestyńscy rolnicy borykają się z poważnym niedoborem wody przeznaczonej do nawadniania, co wynika z faktu, że większość tej wody zużywają Izrael i osadnicy izraelscy; mając na uwadze, że dostępność odpowiedniej ilości wody ma zasadnicze znaczenie dla trwałości przyszłego państwa palestyńskiego;
- S. mając na uwadze, że Beduini są rdzenną arabską ludnością o osiadłym i tradycyjnie rolniczym trybie życia, która zamieszkuje ziemie swoich przodków i ubiega się o oficjalne i trwałe uznanie jej wyjątkowego położenia i statusu; mając na uwadze, że polityka Izraela zagraża Beduinom, utrudniając im utrzymanie, w tym poprzez przymusowe wysiedlenia, oraz że Beduini zarówno na okupowanych terytoriach palestyńskich, jak i na Pustyni Negew (Nakab) są szczególnie zagrożoną grupą ludności; mając na uwadze, że według UNRWA pomimo otrzymywanej pomocy humanitarnej, 55% Beduinów/ludności pasterskiej w strefie C nie ma wystarczającego dostępu do żywności;
- T. mając na uwadze, że zgodnie z opublikowanym w dniu 14 maja 2012 r. sprawozdaniem grupy roboczej ds. wysiedleń (Displacement Working Group – DWG) oraz miesięcznym sprawozdaniem humanitarnym Biura ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA), od stycznia 2011 r. ponad 60 struktur, w tym panele słoneczne, zbiorniki z wodą i budynki rolnicze, które otrzymały finansowanie Komisji i wielu państw członkowskich, jak Francja, Niemcy, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo, Polska, Irlandia i Hiszpania, zostało zniszczonych przez siły izraelskie;

- U. mając na uwadze, że przy wielu okazjach instytucje UE oraz państwa członkowskie potwierdziły swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz bezpieczeństwa państwa Izraela, z całą mocą potępiły celowe akty przemocy przeciwko ludności cywilnej, w tym ataki raketowe ze Strefy Gazy, oraz zaapelowały o skuteczne zapobieganie przemytowi broni do Strefy Gazy;
- V. mając na uwadze, że blokada Strefy Gazy i kryzys humanitarny mający tam miejsce trwają od czerwca 2007 r. pomimo licznych apeli społeczności międzynarodowej o natychmiastowe, trwałe i bezwarunkowe otwarcie przejść, by umożliwić niesienie pomocy humanitarnej, przepływ towarów handlowych i osób w Strefie Gazy; mając na uwadze, że zamknięcie i izolacja Strefy Gazy ułatwiły przejęcie przez Hamas władzy nad samodzielnymi instytucjami rządowymi Gazy; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich dni na granicy pomiędzy Izraelem a Strefą Gazy trwające od ponad roku nieformalne zawieszenie broni zostało zerwane przez ataki powietrzne izraelskich sił i rakiety wystrzelone przez zbrojne ramię Hamasu w kierunku południowego Izraela;
1. przypomina o swoim przekonaniu, że nie istnieje alternatywne rozwiązanie dla koncepcji dwóch państw w granicach z 1967 r. z Jerozolimą jako stolicą obu państw – Izraela oraz sąsiadującej z nim niepodległej, demokratycznej i zdolnej do samostanowienia Palestyny – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa; kolejny raz podkreśla, że żadna jednostronna zmiana w terenie nie zostanie uznana przez UE;
  2. w pełni popiera konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie i ubolewa w związku z tym z powodu negatywnej reakcji izraelskiego ministerstwa spraw zagranicznych na te konkluzje;
  3. popiera w szczególności wielokrotnie wyrażane stanowisko Rady dotyczące stosowania międzynarodowego prawa humanitarnego na okupowanych terytoriach palestyńskich i wzywa w tym względzie wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do dopilnowania, aby zobowiązania Izraela, jako okupanta, wynikające z międzynarodowych praw człowieka i prawa humanitarnego były uwzględniane we wszystkich instrumentach europejskiej polityki sąsiedztwa, w tym w strategii tego państwa na rzecz praw człowieka, tak aby zapewnić pełną realizację wytycznych UE w sprawie promowania i poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego;
  4. wyraża głębokie ubolewanie z powodu zmian zachodzących w strefie C na Zachodnim Brzegu Jordanu i we Wschodniej Jerozolimie, opisanych w przygotowanych przez szefów misji UE sprawozdaniach na temat „Strefy C i tworzenia państwa palestyńskiego” z lipca 2011 r. oraz na temat Wschodniej Jerozolimy ze stycznia 2012 r., które to zmiany zagrażają trwałości koncepcji dwóch państw; ponownie wzywa wszystkie strony do unikania wszelkich jednostronnych działań w terenie, które mogłyby zagrozić negocjacom prowadzącym do zawarcia porozumienia w celu zapewnienia sprzyjających warunków dla ich przebiegu, ze szczególnym uwzględnieniem działań osadniczych Izraela;
  5. wzywa w tym kontekście do natychmiastowego, całkowitego i trwałego wstrzymania wszystkich działań w zakresie budowy i rozbudowy izraelskich osiedli, które stanowią główne zagrożenie dla trwałości koncepcji dwóch państw i główną przeszkodę we wznowieniu bezpośrednich rozmów pokojowych, oraz do rozebrania wszystkich punktów

granicznych wzniesionych od marca 2001 roku;

6. zdecydowanie potępia wszelkie ekstremistyczne postawy osadników oraz akty przemocy i nękania skierowane przeciwko palestyńskiej ludności cywilnej, a także apeluje do rządu i władz Izraela o położenie kresu obecnemu stanowi bezprawia i bezkarności poprzez postawienie sprawców tych czynów przed wymiarem sprawiedliwości i pociągnięcie ich do odpowiedzialności; wyraża solidarność z ofiarami takich aktów i składa wyrazy sympatii wszystkim obrońcom praw człowieka walczącym o prawa Palestyńczyków w sposób pokojowy i bez użycia przemocy;
7. wzywa do pełnego i skutecznego poszanowania obowiązującego prawodawstwa UE przy wdrażaniu umów dwustronnych pomiędzy UE a Izraelem, w tym poprzez ustanowienie odpowiedniego i skutecznego unijnego mechanizmu kontroli zarządzanego przez Komisję, tak aby zapobiec przywozowi produktów pochodzących z osiedli izraelskich na rynek europejski na preferencyjnych warunkach; ponownie stwierdza fakt, że jedynie podmioty izraelskie posiadające siedzibę, oddziały, zarejestrowane filie w samym Izraelu i prowadzące działalność na tym samym terytorium powinny być upoważnione przez UE do udziału w istniejących i przyszłych instrumentach współpracy między UE i Izraelem oraz do czerpania z nich korzyści;
8. przypomina izraelskim władzom o ich zobowiązaniach jako okupanta, w szczególności w zakresie natychmiastowego zaprzestania rozbiórki domów, eksmisji i przymusowego wysiedlania Palestyńczyków, ułatwiania Palestyńczykom prowadzenia działań związanych z planowaniem i budową jak również realizacji palestyńskich projektów rozwoju i ochrony praw zamieszkałych na tym terenie Palestyńczyków do gruntów i nieruchomości; wzywa w tym kontekście Izrael do natychmiastowego odwołania swojej decyzji o rozbiórce domów i struktur w miejscowości Sousiyya pobliżu Hebronu, którą dotkniętych zostałoby 160 Palestyńczyków, w tym 60 dzieci;
9. pilnie wzywa władze Izraela do dołożenia wszelkich starań, aby poprawić dostęp Palestyńczyków miejsc uprawy i pastwisk oraz do zapewnienia sprawiedliwej dystrybucji i podziału zasobów wodnych, odpowiadających zapotrzebowaniom ludności palestyńskiej;
10. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w dniu 14 maja 2012 r., które pozwoliło na zakończenie strajku głodowego palestyńskich więźniów i wzywa do pełnej i natychmiastowej realizacji postanowień tego porozumienia; potępia stosowanie zatrzymań administracyjnych oraz wzywa władze Izraela do odejścia od tej praktyki; wzywa do uwolnienia palestyńskich dzieci, więźniów politycznych i osób, wobec których zastosowano zatrzymanie administracyjne, w tym Hassana Safadięgo, który zgodnie z porozumieniem miał zostać uwolniony; ponownie wzywa do uwolnienia uwięzionych członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej, w tym Marwana Barghoutiego;
11. apeluje o ochronę arabskiej ludności beduińskiej żyjącej na okupowanych terytoriach palestyńskich i na Pustyni Negew (Nakab); wzywa do natychmiastowego zaprzestania wszelkich przymusowych wysiedleń, wywłaszczeń i rozbiórek stosowanych wobec mieszkańców oraz do poprawy ich warunków życia przez zapewnienie im odpowiednich usług na ziemiach ich przodków;

12. wzywa do wznowienia bezpośrednich rozmów pokojowych i podkreśla, że rzeczywiste, poważne i zorientowane na wyniki zaangażowanie obu stron może pozytywnie wpłynąć na cały region oraz przyczynić się do pokojowego procesu przemian we wszystkich zainteresowanych krajach;
13. wspiera w tym kontekście politykę prezydenta Abbasa polegającą na pokojowym stawianiu oporu oraz proces pojednania między ugrupowaniami palestyńskimi i budowę państwa palestyńskiego, przy czym wybory prezydenckie i parlamentarne są ważnymi elementami tego procesu;
14. potwierdza swoje niezłomne zaangażowanie w bezpieczeństwo państwa izraelskiego i potępia wszelkie akty przemocy, w tym ataki raketowe ze Strefy Gazy;
15. wzywa ESDZ i Komisję do wszczęcia oficjalnego dochodzenia w celu sprawdzenia wszystkich zarzutów dotyczących zniszczenia i uszkodzeń finansowanych ze środków unijnych struktur i projektów na terenach okupowanych przez siły Izraela i wzywa Radę do pociągnięcia Izraela do odpowiedzialności finansowej za dokonanie takich aktów;
16. wzywa Radę i Komisję, by nie szczędziła wysiłków na wspieranie instytucji palestyńskich i projektów rozwojowych w strefie C i we Wschodniej Jerozolimie, których celem jest ochrona i umocnienie ludności palestyńskiej, oraz udzielanie pomocy na rzecz tych instytucji i projektów;
17. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu mających ostatnio miejsce starć na granicy między Izraelem i Strefą Gazy, które spowodowały śmierć 18 Palestyńczyków, w tym 4 dzieci, i w wyniku których rannych zostało po kilkadziesiąt osób z obu stron; wzywa wszystkie strony do natychmiastowego zaprzestania wszelkich działań wojennych i aktów odwetu oraz do przestrzegania zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego zwłaszcza wobec ludności cywilnej; ponawia swój apel o natychmiastowe, trwałe i bezwarunkowe zniesienie blokady Strefy Gazy oraz o podjęcie działań służących odbudowie i ożywieniu gospodarczemu na tym obszarze; wzywa również, uznając uzasadnione potrzeby Izraela w zakresie bezpieczeństwa, do stworzenia skutecznego mechanizmu kontroli umożliwiającego zapobieganie przemytowi broni do Strefy Gazy;
18. odnotowuje decyzję Rady dotyczącą przedłużenia europejskiej Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah do 30 czerwca 2013 r. i oczekuje, że wypełni ona swoje zadania i odegra decydującą i skuteczną rolę w codziennym zarządzaniu stosunkami transgranicznymi i budowaniu zaufania między Izraelem i Autonomią Palestyńską;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, Knesetowi i rządowi Izraela, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.

